

QUENTIN BLAKE
Mevrouw Hermitage
op rolletjes

Querido

Mevrouw Hermitage maakte een fietstochtje.
De hond Rembrandt liep mee.

Er stak een egel over.
Tring! tring! deed mevrouw Hermitage met de bel.

Wat deze fiets nodig heeft, zei mevrouw Hermitage bij zichzelf, is een behoorlijk harde toeter.

Mevrouw Hermitage kocht drie toeters.
Ze waren allemaal keihard.

Biep-biep

Honk-honk

PAHIEHAHURG

deed mevrouw Hermitage op haar toeters.

Toen liep de ketting eraf.

Tegen de tijd dat mevrouw Hermitage
hem er weer op had waren haar
handen helemaal smerig en zwart.

Wat deze fiets nodig heeft, zei mevrouw Hermitage bij zichzelf, is iets om je handen te wassen.

Dus haalde ze een emmer water en een doek
en een zeepbakje met een stuk zeep,
en ze hing alles aan de fiets.
Daar ging ze weer, met
brandschone
handen.

Wat deze fiets nodig heeft, zei mevrouw Hermitage
bij zichzelf onder het peddelen, voor een
goed onderhoud, is het nodige gereedschap.

Dus haalde ze een
gereedschapskist met
bandespanners en
schroevendraaiers
en hamers en busjes
kruipolie, bevestigde
hem achter op de fiets,
en daar ging ze weer.

Langzamerhand begon mevrouw Hermitage aan eten te denken. Wat deze fiets nodig heeft, zei mevrouw Hermitage bij zichzelf, is iets om een hapje mee te vervoeren.

Dus haalde ze een kistje voor appels en bananen en
boterhammen met kaas, en een rekje voor een fles
limonade en een thermosfles hete chocola, en een
speciaal mandje met botten en hondebrood voor
Rembrandt, en ze maakte alles aan de fiets vast,
en daar ging het weer.

Maar nu werd die arme Rembrandt wel heel moe,
van het meehollen met de fiets. Dat kon je zien aan
zijn tong, die uit zijn bek hing, en je kon het horen
aan zijn gehijg. Wat deze fiets nodig heeft,
zei mevrouw Hermitage bij zichzelf, is iets waarop
een trouwe hond mee kan rijden.

Dus haalde ze een paar hoekijzers en een paar bouten
en moeren en een paar kussens, en ze maakte een
zitje voor Rembrandt, en daar gingen ze.

Ze waren gestopt in de berm voor een paar boterhammen en wat hondebrood toen het begon te regenen. Hemeltje lief! zei mevrouw Hermitage. Wat deze fiets nodig heeft, Rembrandt, is iets tegen de regen.

Dus haalde ze twee paraplu's, één groot, één klein,
ze zette ze op de fiets, en daar gingen ze.

Het rijden door de regen maakte mevrouw Hermitage nogal neerslachtig. Wat deze fiets nodig heeft, zei ze bij zichzelf, is een stukje vrolijke muziek.

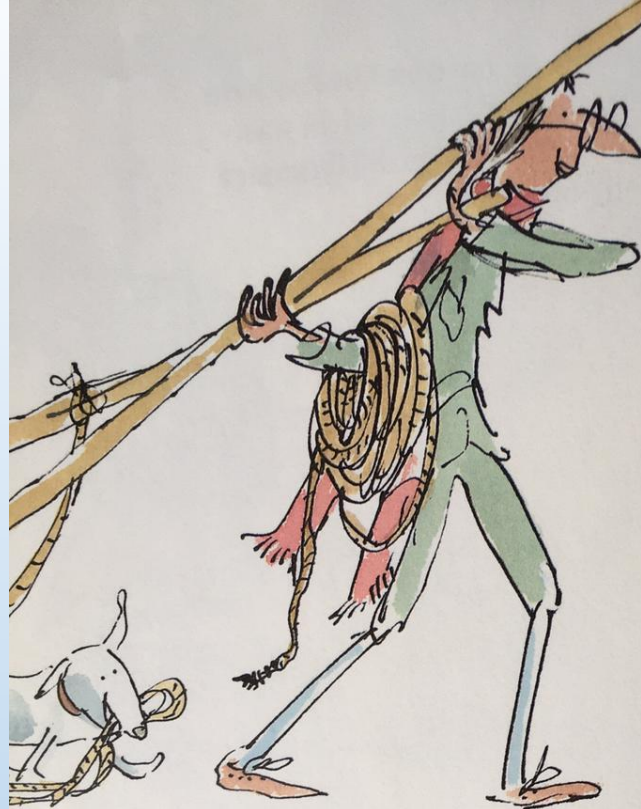

Dus haalde ze een transistor en een hoop cassettes met vrolijke muziek en een mondharmonika om te kunnen meespelen; ze maakte alles aan de fiets vast, en daar gingen ze.

Mevrouw Hermitage trapte zo hard en blies zo hard
op de harmonika dat ze al gauw buiten adem was.
Wat deze fiets nodig heeft, zei mevrouw Hermitage
bij zichzelf, is een beetje meer pit.

En dus haalde ze wat
hout en wat touw en
wat zeil.

Ze flanste een mast en een zeil
in elkaar en maakte er nog een paar
meter vaantjes aan vast en
een anker op de koop toe.

En daar ging het vóór de wind,
vlugger en vlugger en vlugger tot...

KRAK!

KLANG!

KLETTER!

KLAP!

BAF!

PAHIEHAHURG!

Wat deze fiets nodig heeft, Rembrandt, zei mevrouw
Hermitage terwijl ze zichzelf uit de wrakstukken bij
elkaar raapte, is een vuilnisbelt.

En wat ik nodig heb is...

WOEPIEIEIEIEIE!

Maar wat deze rolschaatsen nodig hebben,
zei mevrouw Hermitage bij zichzelf,
wat deze rolschaatsen nodig hebben is.....